

Dengang Det Radikale Venstre var med til at lave arbejdsskadereformen, forudså forligskredsen, at det kun var det udvidede erhvervssygdomsbegreb, som ville blive forsinket med ikrafttrædelse den 1. januar 2005. Vi vidste, at det nye erhvervssygdomsbegreb ville blive forsinket, fordi det krævede et omfattende forberedelsesarbejde i Arbejdsskadestyrelsen.

Blot for at folk ud over denne her sal skal forstå, hvad det er, vi taler om: Det udvidede erhvervssygdomsbegreb er det her med, at hjemmehjælperens pludselige løft og lignede også bliver omfattet af, hvad der bliver betragtet som en arbejdsulykke.

Resultatet af afgørelsen fra Ankestyrelsen er, at en række personer, som har anmeldt deres erhvervssygdom i 2004, på visse områder er stillet ringere, end vi i forligskredsen havde tænkt os, da vi vedtog loven. De har f.eks. ikke fået ret til erstatning for udgifter til fremtidig behandling, som den nye lov ellers giver mulighed for. Til gengæld har de jo så haft ret til afløsningsforløb m.v. efter den gamle lov.

Loven her retter op på de negative konsekvenser af afgørelsen for de arbejdsskadede. Faktisk kan man jo sige, at loven doubler op. De personer, som vi har nævnt ovenfor, får nemlig dels de rettigheder, som den gamle lov giver dem, dels ret til betaling for fremtidig behandling.

Jeg kan forstå, at det skønnes, at selve loven vil betyde en merudgift på 1,4 mio. kr. for de offentlige arbejdsgivere og 2,2 mio. kr. for de private arbejdsgivere, og det kan vi leve fint med i Det Radikale Venstre.

Til gengæld synes jeg, at vi i udvalgsarbejdet er nødt til at dykke ned i, om det er korrekt og rimeligt, at selve afgørelsen fra Ankestyrelsen, sådan som Dansk Arbejdsgiverforening fremhæver, betyder merudgifter for arbejdsgiverne på omkring 100 mio. kr. til bl.a. betaling af afløsningsbeløb.

Med de ord vil vi overlade lovforslaget til udvalgsbehandling.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Så er det hr. Kristen Touborg som ordfører.

Kristen Touborg (SF):

Da SF's ordfører ikke har mulighed for at være til stede i øjeblikket, skal jeg på SF's vegne blot sige, at vi kan støtte forslaget.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Næste ordfører er hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 16.15

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

I anledning af at det i dag er den 5. april, har jeg besluttet mig for at være meget positiv over for forslagene fra beskæftigelsesministeren.

Når det handler om det her forslag, skal der ikke herske tvivl om, at Enhedslisten støtter forslaget. Det er et forslag, som sikrer, at de mennesker, der har været så uheldige at få anmeldt en erhvervssygdom i 2004, får, hvad de er berettiget til, både hvad angår erstatning, og hvad angår betaling af nødvendige behandlingsudgifter.

Jeg synes, det er positivt, at ministeren også i denne her sag viser, at han har forståelse for forbedringer for de arbejdsskadede, en forståelse, som der også i fremtiden vil være brug for, da der jo uanset arbejdsskadereformen i 2003 stadig er brug for en række forbedringer med tre klare mål:

For det første skal vi tættere på den situation, hvor arbejdsskader faktisk anerkendes som arbejdsskader. Når det handler om ulykker, betød arbejdsskadereformen et klokkeklart fremskridt. Der er derimod noget, der tyder på, at reformen ikke i sig selv sikrer klarhed for de mennesker, der rammes af en erhvervssygdom. Det arbejde, der foregår i Erhvervssygdomsudvalget, og som skal sikre, at flere erhvervssygdomme anerkendes, foregår, så vidt jeg ved, meget langsomt, bl.a. fordi arbejdsgiverne er noget bagstræberiske i det arbejde. Det gamle ordsprog om, at man kan trække hesten til truget, men ikke tvinge den til at drikke, er tilsyneladende på sin plads i denne sag. Jeg håber, at vi i den kommende tid kan få beskæftigelsesministeren til ligesom at skubbe på udviklingen på erhvervssygdomsområdet ud fra intentionerne i arbejdsskadereformen.

For det andet er der stadig brug for forbedringer, når det handler om erstatninger for tab af erhvervsevne. Jeg ved, at ministeren har et forslag på vej på det område, men desværre er de foreløbige meldinger, at forslaget udelukkende vil dreje sig om sager med såkaldt overkompensation. Her vil det nok være mere relevant at se på det store flertal af sager, hvor arbejdsskadede får for lidt. Vi står i den groteske situation, at erstatninger for erhvervsevnetab er langt mindre for folk, der kommer til skade på arbejdet, end for folk, der f.eks. kommer til skade i trafikken.